

انقلاب بلشویکی در روسیه + عکس

98 سال پیش در شب ششم و هفتم نوامبر سال 1917 میلادی براساس تقویم گریگوری، بلشویک ها براساس یک نقشه طراحی شده مراکز عمده تصمیم گیری و مهم شهر پتروگراد «سن پترزبورگ» پایتخت روسیه را تصرف کردند.

98 سال پیش در شب ششم و هفتم نوامبر سال 1917 میلادی براساس تقویم گریگوری، بلشویک ها براساس یک نقشه طراحی شده مراکز عمده تصمیم گیری و مهم شهر پتروگراد «سن پترزبورگ» پایتخت روسیه را تصرف کردند. به گزارش [جام جم آنلاین](#)، این کودتا که بدون حمایت واقعی مردم انجام شد در واژگان بلشویک ها (که بعدها کمونیست نامیده شدند) انقلاب اکتبر نام گرفت زیرا براساس تقویم رومی که در روسیه قدیم تا روز 14 فوریه سال 1918 میلادی رایج بود، این حوادث در شب 25 و بامداد 26 اکتبر رخ داده بودند.

هنگام کودتای بلشویک ها، مردم پایتخت از وقایعی که در پیرامونشان رخ می داد بی اطلاع بوده و متوجه هیچ اتفاقی نشدند. شب زنده داران به عادت همیشگی در خیابان نوسکی، گردشگاه پایتخت پرسه می زدند.

ابتکار این کودتا به 23 اکتبر، حدود دو هفته قبل از انجام آن (براساس تقویم گریگوری) سال 1917 میلادی بازمی گشت. در این روز، لنین، رهبر بلشویک ها مخفیانه پناهگاهش در فنلاند را برای شرکت در جلسه کمیته مرکزی حزبش ترک کرد. او در جلسه کمیته لزوم شورش مسلحانه را به تصویب رساند و بر اجرای آن تاکید کرد.

لنین می خواست دموکراسی نوپای روسیه که چندماه قبل از این تاریخ با سقوط امپراتوری تزاری برقرار شده بود را سرنگون کرده و با الهام از اصول مارکسیستی یک دیکتاتوری پرولتاریا را در روسیه برقرار سازد.

لنین پس از خاتمه جلسه فوراً به پناهگاهش در فنلاند بازگشت و تروتسکی معاونش عهده دار تدارک این شورش مسلحانه شد. الکساندر کرنسکی، رئیس دولت موقت روسیه، تصور نمی کرد که گروه کوچک بلشویک ها یک خطر بالقوه برای دموکراسی نوپای روسیه باشند.

با این حال، بلشویک ها علی رغم تعداد نسبتاً اندک از نظر تبلیغات و شعارهای فریبنده بسیار فعال بودند. آنها توانستند با ترویج سه شعار بسیار موثر بسیاری از سربازان پادگان پتروگراد را به سوی خود جذب کنند: «صلح فوری»، روسیه در آن زمان در کنار دموکراسی های غربی علیه امپراتوری آلمان و اتریش می جنگید، «زمین برای دهقانان»، «تمام قدرت برای سویت ها»، سویت ها در زبان روسی به مفهوم شوراها یا هیات های تصمیم گیری بودند و از نظر دموکرات های واقعی سویت ها در حکم دستیابی به یک دموکراسی حاکم محسوب می شدند.

ملوانان کرونشتاد و سربازان پادگان پتروگراد مفتون این سه شعار شدند. زمان اقدام بلشویک ها برای به دست گرفتن قدرت فرا رسیده بود.

لنین باردیگر به روسیه بازگشت. او در جریان یک جلسه جدید کمیته مرکزی در روز 29 اکتبر موفق شد تصمیم شورش مسلحانه را علی رغم مخالفت کامنف و زینوویف، دو عضو برجسته بلشویک ها، که از یک شکست احتمالی بیم داشتند، به کمیته مرکزی تحمیل کند.

در روز ششم نوامبر سال 1917 میلادی، ماموران پلیس دولت موقت یک چاپخانه حزب بلشویک را تعطیل کردند. این اقدام موقعیت مناسبی که بلشویک ها در انتظار آن برای اجرای نقشه خود بودند را فراهم کرد.

در جریان این روز، مطابق با دستورات کمیته نظامی انقلابی، بلشویک ها از همبستگی سربازان قلعه پتر - پل اطمینان پیدا کردند و بدون جلب توجه تمام پل های پایتخت را در دوسوی رودخانه نوا تحت کنترل خود درآوردند.

هنگام شب، آنها بدون ایجاد سر و صدا ایستگاه ها، دفاتر پست و سایر مراکز حساس را اشغال کردند. در آن زمان کرنسکی در پتروگراد نبود. وزیران دولت موقت پس از آگاهی از کودتای بلشویک ها در کاخ زمستانی تزارهای روسیه پناه گرفتند.

آنها برای دفاع از پایتخت و کاخ فقط یک واحد کوچک نظامی را که از 1300 سرباز، قزاق و دانشجویان افسری و تعدادی داوطلب زن تشکیل شده بود، در اختیار داشتند.

بلشویک ها و طرفداران لنین کاخ زمستانی را محاصره می کنند و 5000 ملوان و سربازان کرونشتاد نیز به آنها می پیوندند. در روز هفتم نوامبر، لنین برای اینکه به کودتای خود وجهه انقلابی دهد، دستور می دهد ناو جنگی «وحشت» که در چند صد متری کاخ زمستانی در یکی از شاخه های رودخانه نوا پهلو گرفته بود به سوی کاخ شلیک کند.

پس از شلیک 30 گلوله توپ به سوی کاخ زمستانی، بلشویک های مسلح به داخل کاخ رخنه می کنند. وزیران دولت موقت دستگیر می شوند. مدافعین کاخ که زنده مانده بودند، آزاد شدند.

کودتای بلشویک ها که «انقلاب اکتبر» نام گرفت به موجودیت دولت موقت کرنسکی و دموکراسی نوپای روسیه خاتمه می دهد. لنین بلافاصله پس از بدست گرفتن قدرت، ابزار دیکتاتوری را به راه انداخت.

مطبوعات بورژوا تعطیل شدند. یک ماه پس از کودتا ، در روز هفتم دسامبر پلیس امنیتی وحشتناک بلشویک ها «چکا» تاسیس شد. در روز 20 دسامبر هرگونه اعتصاب ممنوع گردید.

دیکتاتوری پرولتاریا برقرار شد و ده ها میلیون نفر از مردم روسیه به اردوگاه های کار اجباری در سبیری اعزام شدند و هر صدایی را پلیس مخوف امنیتی در گلوله خفه کرد.

به رغم این اقدامات خشونت بار به دلیل بسته بودن مرزها ، اخبار این فجایع به طور کامل به گوش جهانیان نمی رسید و برخی از افراد در گوشه و کنار جهان به این حکومت دل بسته و به آن امیدوار بودند.

تا اینکه 70 سال می گذرد ، اتحاد شوروی از هم می پاشد و تخیل واهی دیکتاتوری پرولتاریا و کمونیسم به تاریخ می پیوندد.

بهرام افتخاری / جام جم آنلاین